Proinde cauebo deinceps ꝙ̄ ſolli-
te potero duriciā cordis: ſentiam
plāgā doloꝛē meū: ne ſi forte inſen
ſibile fuerit: ſit etiā inſanabile vulnꝰ
meū. Erovir videns pauptatē meaz
invirga indignatōis eius: ne vemi-
at anima in cōſortio eoꝝ de qbꝫ ve
ritas ait: pcuſſi eos tnō doluerunt.
Et itē. Curauimus babilonē tnō ē
ſanata. Grauis curatio bumiliatio
bec ſed grauior moꝛbꝰ ſuꝑbia eſt:
quevtinā ſic cureē: vt ſaneē bac cu-
ra. Cōſentiā itaqꝫ aduerſario meo:
acquieſcā iudici meo: cedam demqꝫ
vrgēti aculeo ne bis pungar. Ta-
le enim reor eſſe qđ dñs ait. Omꝰ
qui ſe exaltat būiliabiē: et q̄ ſe būi
liat exaltabitur. Ac ſi dicat. Nuiſ-
quis otra ſtimulum recalcitrat du-
plo pungeē: parceē autē ei q̄ ſenſe
rit et deſerit locum ire.

De verbis libri ſapiētie: iuſtū deduxit dñs pvias tē.

Iuſtū deduxit dñs per vias rectas:
et oñdit illi regnū dei: tdedit illi ſci
entiā ſanctoꝝ. Honeſtauit illum in
laboꝛibꝰ: et cōpleuit laboꝛes illius.
Eſt iuſtus qui in p̄ncipio ſermonis
accuſator: eſt fui: et eſt iuſtus qui
ex fide viuit. et eſt iuſtus qui abſ-
qꝫ teꝛoꝛe eſt. Et primus quidez bo
nus. q: accedit ad viam: ſecundus
melioꝛ: q: currit p viam: tercius op
timus. quia iā appropinquat ad fi
nē vie. Nic tamē accipiamus p̄mū:
quem velocius mueniemus. Hūc de
duxit dñs tnō alius: q: ipſius eſt de
via miꝯatis ad viā veritatis redu-
cere: et deducere p eaz. Pervias in-
quit rectas. Vie dñi vie recte: vie
pulcre: vie plene. vie plane. Recte
ſine erroꝛe. quia ducūt ad vitā: pul
cre ſine ſoꝛde q: docēt mūdiciaz: ple
ne multitudine. quia totus iā mun-
dus intrat xp̄i ſagenam: plane ſine
difficultate: q: donant ſuauitatem.
Jugū eni eius ſuaue eſt: t onus ei⁹
leue. Et oñdit illi regnū dei. Regnū
dei docedē. p̄mittē. oñdē. percipē.
Concedē in p̄deſtinatōne: p̄mittē
in vocatione: oñditur in iuſtificatio
ne: in glorificatōe pcipiē. Vnde eſt
illud. Venite benedicti p̄ris mei: p-
cipite regnū dei. Sic enim ait ap̄ls
Quos predeſtinauit hos tvocauit:
et quos vocauit illos tiuſtificauit:
quos autē iuſtificauit illos tmag-
nificauit. In predeſtinatōe eſt gra
tia. in vocatōe potentia: in iuſtifica-
tōe leticia: in magnificatōe eſt glo
ria. Et dedit illi ſcientiā ſanctoꝝ.
Scientia ſanctoꝝ eſt: hic tempora-
liter cruciari. t delectari in eternū.
Et in otrariū ſcientia maloꝝ reue-
labiē. Alia eſt ſciētia mūdi. que do-
cet vanitatē: et alia ſcientia carnis
q̄ docet voluptatem. Illa tanqꝫ pa
ter: iſta tanqꝫ mater nobis eſt. Sic
enim mater filio ſuo ſemp optat q̄-
etem et omnē p̄ſus laboꝛē claudit
a filio ſuo: ſic caro meraſſata. impi-
guata. dilatata. nec mīme ſaltē di-
gitis patiē ſe otingi. Et ſic pater
vult filiū ſuū huc illucqꝫ diſcurrere
vt addiſcat. vnde aliquādo magni
ficeē: ſic tmūdus vult hoiez multis
laboꝛibꝰ mericari. vt habeatvñ ſup
biat. vnde mfleē: et deſipiat de vani
tate in idipſū. Sanguiſuge due ſūt
filie. id ē p̄prie voluntatis. que qua
ſi radix eſt. vanitas tvoluptas: cla
mātes affer affer. De nunqꝫ dicūt
ſufficit. Si quis has plene in ſe otri
uerit nō immerito ſibi illam vocem
poterit coaptare. Quoniam inquit
pater meꝰ t mater mea dereliq̄rūt

me: dñs autē assumpsit me. Bonus statuit illum in laboribus. Nonne nos et in ipsis laboribus nostris honestamur. cum omia que facimus adunitatis vinculū adunam⁹. vt in nobis sit pondus ⁊ pondus: q⁹ vtrunq; ab omnibile est ante deū: Nōne ⁊ hec vilitas. hec deformitas. hec semicincta honorantē ⁊ adorantē a principibus terre? Ve nobis si exultauerim⁹ nisi in xpō ⁊ pro xpō: ve nobis si vendibilē obtulerimus pauptatez. Et opleuit labores illius: vel hic in pseuerantia. vt vsq; in finē iusticiā non relinquat: vel illic in gla. vt gaudeat in eternū. Felix vtraq; oplētio. cum et hic moriē iustus plenus dierū. ⁊ illic oriē in plenitudine dierū: vt robiq; plenus ⁊ hic gratia et illic gloria: q⁹ gratiaz ⁊ gloriā dabit dominus.

De ḡruplici debito.

In via estis fratres que ducit ad vitam: in via recta et impolluta q̄ ducit ad ciuitatē sanctam ihērusalem. illam que libera est que sursuz est: que est mater nostra. Arduus quidem ascēsus eius. vtpote p ipsaz mōtis sūmitatē incisus: ⁊ via cōpendiosior. laboris magnitudinē vel tēperat. vel excludit. Vos autē tam felici facilitate ḡ facili felicitate viā istā nō solū itis ⁊ curritis: q̄a exonerati estis ⁊ accincti. nihil ponderis super dorsa portātes. Non sic aliqui non sic: q̄ quadrigas et quadrigalia onera ptrahentes mōtis circuitū ambire decernūt: et plerūq; per deuexa montis p̄cipitanē. vt vix finem inueniant vie sue. Felices igitē vos qui vos et vestra sine omni exceptiuncula reliquistis: per ipsū mō tis verticem iter facitis. ei qui ascēdit super occasum: dñs nomen illi. Illi vero qui q̄zuis egiptū fugerit. tamē ad queq; egiptia tenerrime respirāt. viam ciuitatis habitaculi nō inuenerūt: sed voluptatū suarū grauissimis sarcinis p̄grauati. vel sub onere vel cum onere cadūt: vt vix ad cursū peruenīāt destinatum. Quid enim est. gratias illi cuius ḡtia hoc totū factum est. q⁹ vita vestra vitam apostolicā representet? Illi reliquerūt omia: et in scola saluatoris sub ei⁹ p̄sentia ogregati. hauserūt aquas in gaudio de fōtibus saluatoris: ipsū vite fontem bibentes. Beati oculi q̄ viderūt. Nunquid nō et vos non in p̄sentia. ⁊ in absentia ipsius. non ad verba oris eius. sed ad vocem nunciorū eius. si mile aliquid effecistis? Idefendite vobis hanc prerogatiuā: illi ad visum et ad verbū: vos ad audituz et nūciū credidistis. Sic state in domino carissimi vt quemadmodū illi in fame ⁊ siti. in frigore ⁊ nuditate in laboribus ⁊ ieiunijs. et vigilijs ⁊ ceteris obseruantijs iusticie viam regiā tenuerunt: sic et vos ⁊ si nō eorū meritis. tamē exercitijs aliq̄tenus coeq̄ti dicatis domino deo vestro. cū veneritis ante thronuz glorie ipsius. Letati fuim⁹ p dieb⁹ quib⁹ nos hūiliasti: annis quib⁹ vidim⁹ mala. In veritate dico vobis: q̄a in veritate estis in via recta. in via sancta: que perducat ad sanctū sanctorū. Mentior quod adolatōez vestrā dico: si non ex mambz huius peccatoris. monachorū nouiciorū ⁊ ouer sorū aie ad celestia gaudia volauerūt. tam libere ḡ liberate de carcē nre mortalitatis. Si q̄ritis vnde id sciam: sci tote q̄a certissima signa mōe facta